

Fram till mars kommer vi driva två projekt på olika asylboenden. Det första har dragit igång. Varje vecka under november och december åker vi till asylboendena Trumpeten i Sandviken och Kratten Masugn utanför Torsåker och har workshop med barnen.

På Trumpeten träffar vi alla barn från tre år till och med mellanstadiet och på Kratten bara dom små som inte börjat skolan än eftersom barnen är så många.

Vi gör olika saker och delar upp barnen i grupper beroende på ålder, leker mycket, lekar som ska stärka gruppen, sjunger och målar, ritar, klipper och limmar. När vädret välkomnar går vi också ut.

Vi jobbar uppsökande för att nå den målgrupp av barn som annars knappt kommer i kontakt med kultur och kreativa aktiviteter. Vi har också börjat använda oss av Silence books som vi fått låna av litteraturhuset Trampolin i Sandviken. Det har varit jättefint, sagoböcker bara med bilder, men mycket bilder som berättar historien. Alla barn oavsätt språk hänger med i berättelsen. Ofta blir det en berättande dialog mellan oss och barnen medan vi läser dom tysta böckerna. Ibland på flera språk, ibland på svenska.

I första projektet som vi gör nu fokuserar vi på några barngrupper för att kunna ha tid att skapa en relation till barnen. I nästa projekt kommer vi jobba på fler platser men det blir mer punktinsatser. Det är väldigt spännande och fint att knyta dessa kontakter. Ibland också svårt såklart. Alla workshops ger tankar och idéer om hur man kan fortsätta, förbättra, fördjupa. Ibland når vi djuplek, djup kreativitet. Ibland handlar det mest om att hålla ordning på gruppen och skapa en fredlig stämning. Det svåraste är i början innan vi känner barnen. Varje barngrupp är unik och förutsättningarna gör det är också svårt att börja och sluta vid en viss tidpunkt som absolut skulle underlätta sammanhållningen. Det händer nästan alltid oväntade saker.

Vi använder barnens konstverk, bland annat klipper vi ut och gör kollage. Ofta skapar vi tillsammans med barnen, gör allkonstverk. Men varje dag får det också ta med sig hem många teckningar/ målningar. En del av det vi gör nu kommer vi använda i nästa projekt som handlar om att skapa en scenografi, utställning som välkomnar till lek och skapande som vi sen ska turnera med på andra asylboenden. Vi ska också försöka ställa ut några verk någonstans. Det är en fin inspiration och motivation för barnen.

Att hålla fokus är ibland viktigt, att känna att något får vara viktigt och bli fint, processen är viktigast men slutresultatet spelar också en roll.

Vi försöker ge en känsla av sammanhang och en orientering. Ge verktyg för att uttrycka sig, berätta sina berättelser och stärka barnen i deras fantasi.